

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ
ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΡΩΜΑΝΤΙΚΑ

Πρόγραμμα' άνθυπουργικόν
και εις άκρον τραγικόν.

Έν όλίγοις, συμπολίται, να τό πρόγραμμά μας ποϊόν:
άποκρούομεν τόν φόρον του κρασιού και των πυρείων,
άποκρούομεν τόν φόρον του καπνού και της δεκάτης.
και δεχόμεθα τόν φόρον πιθανόν της ένδεκάτης.
άποκρούομεν τόν φόρον του φρικτού σιγαροχάρτου,
και δεχόμεθα τόν φόρον του άχύρου και του άρτου.

Άποκρούομεν τόν φόρον των κτηνών και καυσοξύλων,
και δεχόμεθα τόν φόρον επί των άνεμομύλων,
άποκρούομεν τόν φόρον επί των άροτριώντων,
άποκρούομεν έν γένει τόν οίκτρον περί προσόντων,
άποκρούομεν έν γένει την κυβέρνησιν με λύσσα,
και δεχόμεθα να πάμε εις τα ύπουργεία Ισα.

Πρόγραμμα ύπουργικόν,
άκρωσ συντηρητικόν.

Τρία έτη, συμπολίται κυβερνώμεν την πατρίδα
και μεσ ύποφέρουν τώρα τρία χρόνια παρ' έλπίδα.
Τί έπραξαμεν; καθένας εξ ύμών καλά γνωρίζει,
τί θα πράξωμεν; καθένας εξ ύμών πολλά έλπίζει.
Δρόμους και σιδηροδρόμους, δάνεια πολλά και φόρους,
καπιοφάντας ένα πλήθος, και χιλιάδες σπαθοφόρους.

Του στρατού μας έξασκήσεις, άσφαιρα πυρά Τραχόνων,
άπειρα τορπιλλοφόρα, ευρωπαϊκαί συνθήκαι,
'στην Βουλήν άποχωρήσεις μετ' άθλητικών άγώνων,
πεισματώδεις άγρυπνίαι, ήτται παμπληθείς και νίκαι,
διαλύσεις των βουλών μας της πατρίδος σωτηρία,
και πιστεύομεν άκόμη να σταθώμεν χρόνια τρία.

Πρόγραμμα Χιώτη καλοῦ πατριώτη.

Τί θέτεν τὰ προγράμματα, καλοὶ μου συμπολίται ;
ἴσαίς μὲ ξέρετεν καλά, κί' ἐγὼ καλά σας ξέρω.

Θέτεν βενέτικο φλωρί 'στὴ Σύρα μας νὰ 'δῆτε ;
Θέτεν 'στὴ Σύρα τὸ χρυσὸ αἰῶνα νὰ σας φέρω ;
Θέτεν Λαχεῖα, Τράπεζαις, θέτεν βιπόρια χίλια ;
μιλήστεν... θέτενε λαγούς, θέτενε πετραχήλια ;

'Αλοὶ, ἀλοὶ ! ἴντα νὰ πῶ γιὰ νὰ μὲ νιώστεν ὄλοι,
θέτεν βιπόρια τῆς ξηρᾶς, θέτεν μαθὲς τραβάγια ;
θέτεν νὰ φέρω σας ἰδῶ ἀκόμη καὶ τὴν Πόλι ;
θέτεν νὰ κάμω μονομιάς τὰ δάνεια μας πάγια ;
θέτεν νὰ πάτε χάρισμα 'στὴν Πόλι σύρε κί' ἔλα ;
'Απὸ τὴν Πόλι ἔρχομαι καὶ 'στὴν κορφή κανέλλα.

Θέτεν νὰ φέρω σας ἰδῶ καθε συγκοινωνία ;
θέτεν νὰ ταξειδεύωμεν ἀκόμη μὲ μπαλόνια ;
θέτεν μαθὲς ἠλεκτρικὴ τὴ βιομηχανία ;
θέτεν τὰ γούρια μονομιάς νὰ γίνωται πεπόνια ;
Αὐτὰ κί' ἀκόμη πλιότερα μονημερῆς θὰ 'δῆτε,
ἂν βουλευτὴ μὲ κάμετεν, καλοὶ μου συμπολίται.

Πρόγραμμα Κατσικαπῆ, 'Ρουμελιώτη τσελεπῆ,

Τὴν ψῆφου σας ἐτόλμησα ἐκ νέου νὰ ζητήσου,
διότι δεατρέχουμιν κειρούς χρεουκοπίας,
διότι τρεῖς ἐνιαυτοὺς βαδίζουμιν ὀπίσου,
καὶ πλειστοὶ θὰ ἐκπνεύσωμιν φρονῶ ἐξ ἀτροφίας.
Καὶ εἶναι ὑπερβέβαιου ὅτι τὰ τῆς πατρίδους
βαδίζουσι κατὰ κρημνοῦν ἀνευ τινὸς ἐλπίδους.

Φόροι καὶ δάνεια ἡμοῦ καὶ δάνεια κί φόροι,
τούτέστιν πῦρ ἐκ δεξιούν, καὶ πῦρ ἐξ εὐωνύμου...
Πρὸς τὰ ὀπίσου πάντοτε τὸ σκάφους ἐπρουχώρει
καὶ δὲν ὑπάρχει φηῦ ! κανεὶς Θεμιστοκλῆς ἢ Κίμου !
Ποῦ βαινομεν, ποῦ εἶμεθα, ποῦ ζῶμεν ἀενάους ;
That is the question, κύριοι, τούτέστιν εἰς τὸ χάους.

Ταῦτα ὑπ' ὄφιν μου λαβὼν προβαίνου 'στὸν ἀγῶνα
καὶ βουλευτὴν σας βέβχιου θὰ μ' ἔχετε κί μένα·
σας φέρου ὡς ἐφόδια πολιτικά καὶ μόνα
τὸ ὄνομα Κατσικαπῆς κί' ὄλα τὰ περασμένα.
'Ἐν τούτοις δὲν ἐκτίθειμι κί' ὄλα τὰ παραπάνου
νὰ γράψετε 'στὸν τάφου μου οὐπόταν ἀποθάνου.

Πρόγραμμα Σερῆφ, τοῦ λαμπροῦ ἐρίφ.

Πρῶτη φορὰ ἦλτα ἐντῶ, τὰ ἦνε χρόνια τρία,
καὶ εἶπα καὶ ἐλαλήσα γιὰ τὴν ἐλευτερία.
'Ἰστέ βουλή σουρούκ - μουρούκ ὄλοι μαζί φωνάζαν,
καὶ ὄλο λόγια λέανε καὶ ἀγριοκυττάζαν !

Ντάνεια, μάνεια, φωναῖς, φόρους ἰκωπαῖντα,
ἀλλὰ μπελιά, τέτοιο κακὸ ἐγὼ ἀλλοῦ ντὲν εἶντα !

Εἶπα ἐγὼ. — Τζάνουμ Τρικούπ, αὐτὸ εἶνε βουλή σου ;
εἶπε αὐτὸς Βέρυ-γυέλ, Σερῆφ ντιαλύσου !
ἀρτίκ βουλή σφαλίστηκε, κατέθηκε παντιέρα,
ἐμεῖ: σεργιανὶ βγήκαμε νὰ πάρουμε ἀγέρα.
Μπιλέμ ἐγὼ ἐτράβηξα ντικό μου βιλαέτι,
γιατὶ πολὺ ἐντούλεψα, ἀντέλφια μου, μπερκέτι !

Βουλή μιλιὰ ντὲν ἐβγαλα· κρυμμένος μὲ ἰκόχη,
— Τέλεις Τρικούπη ; λέω ναί ! — Πῶς εἶπας ; λέω ὄχι !
φόροι, ἰσπίρτα, ἰκαπνό, χίσο τίποτα ντὲν ξέρω,
ξέρω Τρικούπη, Τοντωρῆ, Καλλιφορνᾶ ἰγέρο,
ξέρω ἰβχοιλία μου, ξέρω ἄι Βασίλη,
Τρικούπισταί, μνητενισταί, οὔλοι ντικοὶ μου φίλοι.

Μπουτονσορᾶ ἦλτα ἐντῶ παντρίντα μου καὶ πάλι
ντικό της ἀντιπρόσωπο πιστεύω μὲ ἰβγάλη.
'Ἄν ντὲν μὲ βγάλη ντὲν μπορῶ νὰ ζήσω, τὰ πετάνω,
ἰστέ, ἀντέρφια, γράψετε ἰχῶμά μου ἐπάνω :
'Ἐντάντε κεῖται ἀντρωπος Σερῆφ, τὸν ξέρου ὄλοι,
αὐτὸς ἂν ζοῦσε, μπακαλούμ, ἐπέρναμε τὴν Πόλι.

Ζάλαις ἐκλογικαῖς, βοῆ καὶ τενεκές.

Ρουσφίτια, πανηγύρια καὶ χαραῖς,
καὶ μπόλικη ρετσίνα καὶ μεζέδες,
κί' οἱ ἐκλογεῖς 'στῶν σκυλῶν τῆς οὔραῖς
ἀρχίσαν νὰ κρεμοῦνε τενεκέδες.

ἀρχίζει τὸ μεγάλο καρδιοκτύπι,
κί' ἐκ τῶν ὑποψηφίων μερικοὶ
ἐπ' τὸ πολὺ μαράζι καὶ τὴ λύπη
τρεῖς μέραις τῶρα μένου νηστικοὶ.

'Στῆς ἐκκλησιᾶς ἢ κάλπαις ἐστηθῆκαν
καὶ τόσους ψηφοφόρους καρτεροῦν,
'στὸ πόδι κί' ἢ γυναῖκες σηκωθῆκαν,
καὶ ἐπ' ἰδῶ κί' ἐκεῖ ψηφοθηροῦν.

Στοιχῆματα μεγάλα, σύρε κί' ἔλα,
κί' ἀναβρασμός καὶ κίνησις καὶ σκόνη...
'Ἐλλάς πατρίς μου χόρευε καὶ γέλα,
κί' ἐβδόμη 'Απριλίου ξημερώνει.

'Ἄσπρο εἰς τὸν Φιλήμονα, ἀκμαῖον πατριώτην,
καὶ τῶν μεγάλων ἰδεῶν γενναῖον στρατιώτην.

Μὲς 'στῶν ψήρων συνθημόται, τὸ μεγάλο νταραβέρι
μὴ, παρακαλῶ, ξεχνᾶτε καὶ τὸν Γιάννη τὸν Βερβέρη

Γιὰ τὸν 'Ἄγγελο τὸν Βλάχο ἕναν ψῆρο σᾶς ζητῶ...
εἶναι νοὺς μὲ τετρακόσα καὶ κεφάλι δυνατό.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ Γραφεῖο —μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέθη —κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων —μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφενεὶ τῶν «Εὐ Φρονούντων» —νύκτα μέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, —πατζατζῆδες ἄλλους τόσους,
μ' οὔρητῆρια, σαντούρια —καὶ μὲ μάνδρα μὲ γαιδούρια.